

Szabó J. Róbert lelkipásztor | 2021. 02. 28. |

AZ ÚR A MI MENEDÉKÜNK

Ézsaiás 40,1-11.

KEDVES TESTVÉREIM!

1. Bevezetés

Ézsaiás Izráel népének éppúgy, ahogyan az Ószövetségnek is a legnagyobb prófétája volt. (És ezt nem csak arra alapozom, hogy hosszú, 66 fejezetből áll a könyve, amit Bibliánkban találunk!) Szolgálatát több évtizeden keresztül tartott, négy király uralkodása alatt volt Isten népének lelkiismerete, Isten üzenetének hűségese tolmácsa.

Igehirdetésének két nagy korszakát különböztetjük meg. Az első korszakában Isten ítéletét hirdette és megtérésre buzdított, a másik korszakában pedig rendíthetetlenül hirdette az Úr vigasztalását. S ez a két korszak jól elkülöníthető prófétai könyvében is. 39 fejezeten keresztül zúg Isten jogos és igazságos ítélete az elpártolt nép felé, majd amikor valósággá lesz Isten ígérete és bekövetkezik az ítélet: a fogság, Ézsaiás is új feladatot kap. Ítélet helyett a vigasz, a boldogabb jövőre ígéretet kellett hirdetnie azzal a reménységgel, hogy Isten népe végre késznek mutatkozik majd meghallani a Mindenható általa tolmácsolt szavait.

2. Komor háttér

Annak a néhány versnek, amit felolvastam az igehirdetés elején, a fogság adja sötét háttérét. Éppen olyan sötét háttér ez, mint a mostani időkben a járvány, ami világszerte több mint 112 millió ember fertőzött meg és amibe eddig 2,5 millióan veszítették életüket. Mi ez a 7 milliárdhoz képest? De egyetlen élet is sok, amit elveszítünk! S miközben sokat hallunk a gazdaság veszteségeiről, arról szinte alig valamit, hogy lelkileg hány ember – felnőtt és gyermek – lelke tört bele a járvány vagy annak következményei miatti szorongásba, hány embert kerített hatalmába a halálfélelem, vált pánik beteggé, vagy örlődik feloldhatatlan aggodásba.

Talán te is, aki nézed ezt az igehirdetést, vagy csak ide tévedtél, azok közé tartozol, akiknek szüksége van vigasztalásra, bátorításra és együttérzésre! Hiszem és tudom, hogy mindezt Istennél megtalálhatod!

3. Egy szomorú párbeszéd

A felolvasott versek egy szomorú párbeszédet adnak elénk, amiben Isten és Ézsaiás beszélgetnek egymással. A 40. fejezet első öt versében Isten csupa-csupa örömhírt bíz a prófétára: *Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet! – mondja Istenetek. Beszéljete szívhöz szólóan Jeruzsálemmel, és hirdessétek neki, hogy letelt rabsága, megbűnhődött bűnéért, hiszen kétszeresen sújtotta az ÚR keze minden vétkéért.* Csodálatos ígérek hangoznak el. Majd Isten rászól a prófétára: *Kiálts!* A próféta pedig visszakérdez: *Mit kiáltsak? Minden test csak fű, és minden szépsége, mint a mezei virágé. Elszárad a fű, elhervad a virág, ha ráfúj az Úr szele.* S a próféta szavaiból kiderül, hogy ebben az összetörtetésben ő sem hallja a vigasztalást...

Kérdésében ott izzik a keserűség: van-e értelme kiáltani, hirdetni az örömhírt, amikor a ma egészen másról beszél: veszteségről, szenvedésről, halálról, fogságról. Ennyi az élet, ennyi az emberi élet: *Minden test csak fű, és minden szépsége, mint a mezei virágé. Elszárad a*

fű, elhervad a virág, ha ráfúj az Úr szele. Ki állhatna ellent ítéletednek? Isten azonban nem hagyja annyiban: *Bizony, csak fű a nép! Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk ígéje örökre megmarad.* S az Úr újra munkába küldi Ézsaiást: *Magas hegyre menj föl, ki örömhírt viszel a Sionnak, harsány hangon kiálts, ki örömhírt viszel Jeruzsálemnek! Kiálts, ne félj! Mondd Júda városainak: Itt van Istenetek! Az én Uram, az ÚR jön hatalommal, karja uralkodik. Vele jön szerzeménye, előtte jön, amiért fáradozott. Mint pásztor, úgy legelteti nyáját, karjára gyűjti a bárányokat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti.*

4. A nyomorúságban is van mondanivalónk!

Keresztény Testvéreim! Tudom, hogy sokan közületek is félnek, mert minden Istenbe vetett bizalmunk ellenére mi is tele vagyunk aggodással. Mi is szorongunk, mi is féltjük a szereteteinket és magunkat, mi is bizonytalanok vagyunk a munkahelyeinket, a jövőnket illetően. Bennünk is ott élnek a kétségek és a kérdések, amik másokban is.

De mi nem a félelem lelkét kaptuk, hogy elveszünk! S ahogyan Ézsaiást, hozzá hasonlóan bennünket is küldd Isten, hogy az ő örömhírét, mindig érvényes szavait hirdessük ebben a megrendült világban. Mert a hívő embernek mindig és minden körülmények között van mondanivalója annak a világnak, amelyben élnie lehet és kell! Hiszen mondanivalókat és annak tartalmát nem a körülményeink határozzák meg!

5. Mert tudjuk, hisszük és valljuk...

(1) Mert tudjuk, hisszük és valljuk azt, hogy **Isten minden élethelyzetünkben megszólal és cselekszik.** Pontosan úgy, ahogyan ezt a mai bibliai részben is olvastuk! Isten megszólal, megszólítja prófétáját, rajta keresztül pedig a fogságban lévőket, de az otthonmaradókat is! Még ebben a nyomorúságos helyzetben is, amikor minden elveszett: a jeruzsálemi templom, ahol imádkozni és áldozni lehetett, akkor is, amikor megszűnik az istentisztelet, eltűnik egy emberibb élettér. Isten nem felejtkezik el még hűtlenné vált népéről sem! Isten ELVESZÍTHETETLEN, mert Ő nem akar elveszíteni bennünket. **I:** A 276. dicséretünket temetésekén énekeljük: *Egyedüli reményem, Ó Isten, csak te vagy.* Sokszor gondolkozom azon, hogy ez az énekünk a keserűség éneke vagy egy boldog, meggyőződéssel megénekelte bizonyágtétel inkább? De az előbb elmondottak alapján egyértelmű, hogy az utóbbi inkább: egy boldog, meggyőződéssel megénekelte bizonyágtétel.

(2) Mert tudjuk, hisszük és valljuk azt, hogy **Isten szava minden élethelyzetünkben megbízható.** A Biblia üzenete örök, nem divatok és trendek szerint változik. Nagy szó ez egy olyan világban, ahol minden képlékeny, állandóan változó, kiszámíthatatlan és bizonytalan. Isten szava biztos alap, tele megannyi ígérettel, vigasztalással és bátorítással, amire életet és jövőt lehet építeni. A helyes értett ige ma is iránytűje lehet az életünknek egy olyan zavaros korban is, mint amiben élünk, és ha hallgatunk rá, akkor nem fogunk elveszni!

6. Mit hirdethetünk?

Mit kellett Ézsaiásnak hirdetnie? Miben állt az a vigasztalás, amelyet kiáltania kellett a hegyekről is? *Mondd Júda városainak: Itt van Istenetek! Az én Uram, az ÚR jön hatalommal, karja uralkodik. Vele jön szerzeménye, előtte jön, amiért fáradozott. Mint pásztor, úgy legelteti nyáját, karjára gyűjti a bárányokat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti.*

Ézsaiás üzenete, ahogyan a miénk is ez: Isten mindig megérkezik, és mindig azzal, amire igazán szükségünk van, és akkor, amikor arra szükségünk van!

Isten ezekben a versekben úgy mutatkozik be, mint a győztes hadvezért, aki miután kiszabadította népét a fogságból, diadalmasan bevonul városába, hogy ott újra felállítsa trónját! És ha felállította királyi székét és helyreállította uralmát, akkor úgy kormányozza, őrzi, gondozza népét, mint a gyengéd pásztor, aki jól ismeri az ő nyáját és szelíd szeretettel vezeti őket.

Isten erős, mint egy hadvezér, mégis gyengéd, mint egy pásztor. S mind a két képben van valami nagy-nagy vigasztalás: Isten erős, de úgy, mint aki a jó Pásztor, aki képes megtartani a rá bízottakat! S mind a két kép ott hordozza annak reménységét, hogy az érkező Úr magával hozza minden áldását, javait, amelyeket kész szétosztani az uralma alatt élő nép között.

Mindezeket megértve: vigaszra ott és akkor talál a szíved, ahol és amennyiben Isten állhat életed középpontjában.

7. Befejezés

S végezetül két gondolat még, ami az előbb hallottakból következik!

(1) Emlékeztek még igehirdetésem legelején arról szoltam, hogy Ézsaiás próféta szavaiból kiderül, hogy az összetöretésben ő sem hallotta Isten vigasztalását. Ha hozzá hasonlóan mi is így vagyunk, akkor hogyan tudjuk továbbadni azt, ami ezekben a bizonytalan időkben ránk bízott? Vigasztalni csak az tud, aki maga megvigasztaltatott! Örömhírt hirdetni az képes, akit magát is átjárt az öröm Isten jó híre hallatán!

(2) S ha te is összetörettél, akkor csak biztatni tudlak: a **bajban nem menekülj ahhoz, aki vigasztalni, bátorítani tud és akar téged!** De melyik jellemzőbb rád? A bajban inkább távolodsz, vagy inkább közelebb vonhat magához az Isten? Hiszed-e még azt, amit az ige mond: ***Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.*** ^{1Pt. 5,7.} Ne feledd el semmilyen körülmények között: **az Úr a mi menedékünk!**